

Tuulivaaran ukko Miikkula Larinen.

Lehtemme viime numerossa julkaistun Repolan Kyöttisten sukua käsittelevän kirjoituksen yhteydessä mainittiin Repolassa eläneiden kuulujen tietäjien yhteydessä tuulivaaralaisen Larin Miikkulasta eli Tuulivaaran Miikkulasta. Tästä ukko Miikkulasta on entinen Repolan pitäjän kunnallis- ja johtomies *F. Netsäinen* lähettänyt mielenkiintoisia lisätietoja, jotka seuraavassa julkaisemme. (Tässä yhteydessä tulkoon oikaisuksi viime lehtemme numerossa julkaistussa kirjoituksessa ollut erehdys. Siinä mainitaan *Oleksi Kyötin* kuolleen 1812 poikansa *Simanan* ollessa 14 vuotiaana. Viimemainittu kyllä meni naimisiin 14 vuotiaana, mutta hänen isänsä *Oleksi* ei kuollut silloin, vaan vasta v. 1852 ollen siis kuollessaan 90 vuotias.) *Netsäinen* kirjoittaa:

Pitihän minun tässä vähän kertoa tuosta Tuulivaaran Miikkulasta, koska hän sillä perukalla oli kuuluisa mies. Syntynyt hän oli ehken 1850 paikkeilla, koska minun nuorena ollessa hän jo oli aikalailta elähtänyt mies. Keski-kokoinen ja laiha hän oli, mutta hyvin ketterä liikkeissään ja sukkela puheissaan. Täydellisesti hän hallitsi venäjänkielen, minkä hän oli oppinut nälkävuosina kuljeskellessaan Aunuksessa. Siellä kai hän oli oppinut lukemisen- ja kirjoittamisen taidonkin. Kyläkuntansa edustajana hän useasti oli kunnan kokouksissa, missä omakätisesti allekirjoitti pitäjän pöytäkirjoihin nimensä, ja kun siihen aikaan oli muita pitäjän kokouksien edustajina kirjoitustaidon omaamattomia, niin Miikkulalla oli tilaisuus pieneen hankintaan. Hänelle nimittäin maksettiin kopeikka joka nimestä, minkä hän kirjoitti kirjoitustaidottomien puolesta. Hän oli sanarikas, iloluontoinen ja hyvin mukautuva mies, vieläpä muutamat tiesivät senkin, että korttipelissä usein käytti

pientä epärehellisyyttä. Hän oli ahnas kortinpelaaja. Missä vain sattui tilaisuus, ukko Miikkula liittyi joukkoon. Muissa asioissa hän oli rehellinen ja rehti mies. Vaimo hänellä oli pieni, vähäpuheinen nainen, mutta huolimatta tästä lapsia heillä oli paljon: seitsemän tyttöä ja kaksi poikaa. Pitää antaa täysi tunnustus ukolle, kun hän kasvatti kaikessa köyhyydessä ja puutteessa näin suuren lauman lapsia. Vanhuksien piti monesta kieltäytyä ja huolimatta säästä ja ilmasta lähteä työhön. Mutta kunnan tyttöjä ja poikia heillä kasvoi. Viimeiksi tapasin ukko Miikkulan syystalvella 1921. Me olimme ratsumestari Svinhufvudin komennuksella hyökänneet Tuulivaaraan ja valtasimme kylän ilman suurempia taisteluja. Viholliset olivat kylästä paenneet. Majailimme kylässä seuraavat päivät ja saimme tietää, että vihollinen oli tulossa Tuulivaaraan. Järjestäytyimme illalla vastaan ottamaan tulijat. Ukko Miikkula meillä oli sinä yönä oppaana. Kun oli kylmä eikä vihollista näkynyt eikä kuulunut, päätimme mennä kauvemmasi syrjään ja tehdä nuotio, että saisimme vähän lämmittelyä. Tämä oli ukko Miikkulan ehdotus, mihin me kaikki yhdyimme. Sen yön perästä en ollut tilaisuudessa näkemään ukko Miikkulaa. Mitenkä lie hänenkin käynyt myöhemmin? Ukko Miikkula oli sananparsien ja sananlaskujen taitaja, satujen kertoja, mutta en mistään voinut todeta, oliko hän runon taitaja. Ukko Miikkula oli myöskin tietäjä ja pikku tautien parantaja, joten lähiympäristön sairast kävivät ukon luona kysymässä neuvoja tautien parannukseen. Kovasti uskonnollinen hän oli. Aina kun tuli kirkkokylään, hänet nähtiin kirkossa hartaasti rukoilemassa.

F. V. N.

Roskakirjallisuutta vastustetaan.

Viime kuun 16 p:nä pidettiin ravintola Kestikartanossa Suomen Nuorisojärjestöjen Edustajiston toimesta neuvottelukokous, jossa oli edustettuina 21 nuorisojärjestöä sekä opetusministeriö. Kokouksessa käsiteltiin kysymystä nuorison kulttuuripäivien vakiinnuttamisesta nuorisojärjestöjen pysyväksi yhteistyömuodoksi ja todettiin, että saatujen kokemusten perusteella kulttuuripäiviä on jatkettava ja että säännöllisesti, esim. joka 3 vuosi pidettävä nuorison kulttuuriviikko muodostuisi innostavaksi ja kehittäväksi koko nuorison yhteiseksi toimintamuodoksi.

Toiseksi käsiteltiin kysymystä pornografisen ja muun roskakirjallisuuden vastustamiseksi. Vastustamistoimenpiteiden välttämättömyydestä oli kokous yksimielinen ja jätti asian hoitamisen edustajiston hallintoelinten tehtäväksi.

Neuvosto-Eestin kuulumisia.

Tukholma, 21. 11. Kaiken kouluopetuksen kolmessa Baltian maassa on vähitellen tapahtuva venäjänkielellä, lausuu Viron opetusministeri Raud Rahvahääl-lehteen kirjoittamassaan artikkelissa. Raud syyttää samassa yhteydessä virolaisia kansakoulunopettajia siitä, että nämä tähän asti ovat osoittaneet liian laimeata kiinnostusta venäjän kieleen. Samassa artikkelissa syytetään niitä opettajia, jotka vanhasta tottumuksesta kuvaavat sitä aikaa, jolloin Viro kuului Ruotsiin, maalle kultaiseksi aikakaudeksi. Senkaltaisten vanhojen klisheitten täytyy kadota, sanotaan artikkelissa, sen jälkeen kun on tullut ehdottomaksi tosiasiaksi, että Viron kultainen aikakausi alkoi samana päivänä kun Viron Neuvostotasavalta julistettiin.